

der egentlig kommet mange spørgsmål og udmeldinger om i den senere tid, så vi ser faktisk frem til ministerens bebudede forslag på området, så vi kan få en god debat igen.

Her til sidst kan jeg næsten ikke lade være med at tilføje som et supplement i tråd med Kristeligt Folkepartis holdning på området: I Kristeligt Folkeparti mener vi egentlig ikke, at det alene er kommunerne, der har et ansvar. Alle borgere, ja, alle vi i samfundet er jo nabo til eller i familie med eller har på anden måde kontakt med ældre medborgere, og der står altså ingen steder i loven, at det er forbudt for os helt almindelige borgere at give de ældre en hjælpende hånd i hverdagen. Tænk, om det blev moderne; hvor ville det gøre livet lysere og lettere for de ældre – helt uden lovændringer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvn-

Villy Søvnal (SF):

Tak for debatten. Jeg skal give nogle få kommentarer til ordførerne.

Socialministeren kan have ret i, at det er lidt tidligt at anklage den nuværende regering; det er jeg enig i.

Men så til det, der skiller os, nemlig diskussionen om stive regler i forhold til fleksibilitet. Jeg tror, at der var flere af regeringspartiernes ordførere, der talte om de stive regler, men jeg tror, man har forvekslet forslaget her med et andet. Det handler ikke om meget stive regler, det er et spørgsmål om at lave et minimumsniveau, der gør, at vi slipper for nogle af de meget triste sager, som ingen af os kan lide, når vi møder dem. Jeg synes, man skal sørge for, at tingene bliver gjort i tide, så man er sikker på, at problemerne ikke dukker op igen.

Det andet, der var gennemgående hos regeringspartiernes ordførere, var troen på valgfrihed. Jeg vil bare ganske stille spørge, om man ikke blev lidt rystet i går, hvor de private leverandører, meldte ud ganske åbent – forbavsende åbent synes jeg – at for at komme ind på markedet havde de været nødt til at dumpe deres priser. Men det kunne de ikke blive ved med at holde til, så derfor kunne man se frem til prisstigninger på ca. 30 pct.

Det synes jeg var interessant. Det var den mistanke, en del af os har gået rundt med et stykke tid: at det var det, der reelt foregik. Det tror jeg bliver ganske spændende at følge i den

kommende tid, og i hvert fald betyder det, at regeringspartierne mantra om, at bare opgaverne bliver privatiseret, lader de sig udføre til svimlende lave priser, blev helt effektivt dementeret i går. Derfor kan man godt være tilhænger af valgfrihed, det kan man stadig væk. Men troen på, at der er meget store økonomiske gevinster, led vist sin endelige død i går.

Kl. 16.00

Jeg vil også sige, at i SF ser vi også med meget stor interesse på, at regeringen spiller ud med den halve milliard. Vi er spændt på det konkrete indhold, der kommer i lovforslaget, men måske i virkeligheden endnu mere spændt på en anden ting, nemlig hvad regeringen vil i de kommende kommuneforhandlinger.

Det, vi synes ville være slemt set på hjemmehjælpsområdet samlet, er, hvis finansloven indeholder, at man udvider med en halv milliard, og bagefter laver man en kommuneaftale, der er så stram, at man piller i størrelsesordenen 2 mia. kr. ud af den kommunale økonomi, hvoraf ældreområdet kommer til at bære i hvert fald trekvart mia. kr. Summen af de to øvelser er, at ældreområdet i så fald mistede en kvart mia. kr.

Der synes jeg, det er helt afgørende, at man ikke kommer ud i den situation, men jeg kan godt se, at den kan være til voldsom agitatorisk fordel for regeringen. Men den vil i hvert fald ikke være til fordel for de ældre.

Jeg siger det også, fordi Dansk Folkepartis fru Pia Kristensen nævnte, at aldrig er der sket så mange nedskæringer som under den forrige regering. Nu er jeg ikke plantet i denne verden for at forsvare den forrige regering, men jeg tror, at hvis vi gør os den umage sammen at kigge på statistikker over, hvornår det virkelig store hug har været på ældreområdet, så hedder året 1983. Det er det eneste år, hvor vi for alvor, hvis man ser på personale, hvis man ser på økonomi, har oplevet en voldsom nedgang. Vi kan prøve at kigge på dem sammen i Folketingets Socialudvalg. Jeg skal nok stille spørgsmålet.

Dengang blev den daværende borgerlige regering jo støttet af Dansk Folkepartis åndelige udspring, om man så må sige, Fremskridtspartiet. Og derfor synes jeg bare, at Dansk Folkeparti skal have et skærpet blik for, at man ikke ender i samme situation endnu en gang. Det risikerer man nemlig meget let, tror jeg, specielt hvis man sammenlægger, hvad der sker både ved finansloven og ved de kommunale forhandlinger.

Fru Karen Jespersen siger: Der var engang, hvor vi havde store problemer, der var en stribe